

Начало: При позало слънце, отъ висока една скала буйна вода скача — туй е водоскокъ.

Изложение: Сичката природа са покоп при вечерната зора, а той постоянно шумти и са пѣни. Страшливийтъ заякъ отъ шумтенъето му са стряска и бѣга въ гѣсталака; гладныйтъ вѣлкъ, като чува неговъ ревъ, вие — и кучетата отъ ближната мандра са обаждатъ на неговото виенъе съ лаянъето си; а закъснѣлыиъ пѣтникъ трепери отъ страхъ при негова видъ и бѣрза да са отдалечи.

Заклучение: О водоскокъ, образъ на шумната слава! тѣй ты зачудваш и заплашваш сичкытъ; но не чувашъ мирнытъ благословіи на онѣзи, които намѣрватъ растуха въ тебѣ отблизу и отдалечъ.

Два примѣра еше за обученіе на ученицытъ:

* I. *Изъ сѣчиненіето Карамзина:* «За любовта къмъ отечеството и народната гордость.» — Темата му е *Физическата любов къмъ родното мѣсто е обща.*

Начало. — *Предложение:* «Человѣкъ обича мѣстото дѣто са е родиль и въспиталь. Тѣзи привързанность е обща за сичкытъ хора и народы; тя е дѣло на природата и трѣба да са нарече физическа. Отецеството е мило на сърцето не заради мѣстнытъ красоты, а за пѣнителнытъ въспоминанія, които окружаватъ, тѣй да речемъ, утрото и люлката на человѣцеството.

Изложение: а) *съ причина:* «На тозъ свѣтъ нѣма нищо по-мило отъ живота; той е първото щастіе — а началото на сѣко благополучіе има особенна една прелѣсть за нашето въображеніе.

в) *Примѣръ* (който доказва причината): «Тѣй нѣжнытъ пріатели освещаватъ въ память първыи денъ на любовта и дружбата си. — *Другий примѣръ* (който доказва предложеніето или темата въ началото): «Лапландецътъ, който